

శంకెదూపలు

1999 డిసెంబరు 31 వ తేదీ సాయం

కాలం 7 గంటలు. చంద్రమండలంనుండి రివ్యూన అంతరిక్షమార్గంగా ఒక ఫ్లయ్యింగ్ సానల్ భూమండలంవైపు వస్తూ ఉంది. ఆకాశంలో నక్షత్రాలమధ్యనుండి ప్రయాణం చేస్తూ సాలబాటగుండా కిందికి దిగుతున్నది. ఆ దిగడం జపాన్ దేశంమీద—హిరోషిమాలో నేలకొలిది ప్రాణాలు ఒక్కక్షణంలో అపూరి అయినచోట. అప్పటికి ప్రపంచంలో జీవకోటి నశించింది, అణు యుద్ధంమూలంగా. అటంబాంబుకు ప్రారంభోత్సవం చేసిన హిరోషిమా భూభాగంపైనుండి ఫ్లయ్యింగ్ సానల్ లో ఉన్న వ్యక్తి ఏదో యంత్రం ద్వారా చూస్తూ ఉన్నాడు. అప్పటి జపాన్ దేశపు యుద్ధ సామగ్రి ఎలా ఉన్నదీ పరిశోధన చేయడానికే అతను భూమిమీదికి వచ్చాడు. దానిని గురించి పరిశోధన చేసిన తర్వాత తానొక ఫీసిన్ వ్రాయాలి.

స్పేస్ షిప్ భూభాగంమీదికి దిగింది. అందులో నుంచి విద్యార్థి దుస్తుల్లో ఒక సాతికేళ్ళ యువకుడు దిగి, నోటు పుస్తకంలో ఏదో వ్రాస్తూ ఉన్నాడు. జపాన్ యాల్లై సంవత్సరాలకిందలు వాడిన యుద్ధ పరికరాలు భూగర్భంనుండి తప్పి, అవి ఎలాటివో వ్రాయాలి.

ఒకచోట నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేస్తూ, కొన ఊపిరితో ఇద్దరు వ్యక్తులు గుసగుస లాడుకుంటూవుట్టు ఉపిరి ధ్వని వినవస్తున్నది. విద్యార్థి తనవని మాని ఆ మాటలు వింటున్నాడు.

29. వి. నరసింహం

కర్త ఉన్నా కర్మ లేకపోవచ్చు. కాని కర్మ ఉంటే కర్త ఉండితీరాలి. సృష్టి సీతి అయాలకు కర్త ఎవరైనా ఉండాలని. అతడు నిగవంతుడని—నామ రూపాలు ఏమైనా—నమ్ముతున్నారు. ఆ విధంగా సృజించబడ మానవుడు ఆత్మ వినాశానికి. ప్రపంచ వినాశానికిమాడా కాంఠం కాగలక కి సంతరించుకొన్నాడు. అంతమాత్రంచేత సృష్టికర్తకు తన సృష్టివై మమత నశిస్తుందా?

“పూజికో, పూజికో! ఇలా. నా చెయ్యి పట్టుకో!”

“అకిరా, అకిరా! నన్ను వదలకు.”

“ఏంత వెదికినా పాపాయి జాడలేదే?”

“ఇంకెక్కడి పాపాయి? నా కడుపుతో చిచ్చు పెట్టి అగ్నిజ్వాలలకు అహతి అయింది.”

“మన ఆశలతో నిర్మించుకున్న ఈ పాపాయి మనకు లభించదా?”

విద్యార్థికి మాటలు గాలి శబ్దంచేస్తున్నట్లు వివస్తున్నాయి. కానీ మనుష్యులు మాత్రం కనపడటంలేదు.

“అకిరా! ఇలాక పాపాయి పుట్టినదిసం. ఇలాటి దినాలు ఎంతో వైభవంగా చేసుకుందా వుని కథలు కన్నాను. కానీ మొదటి ఏడాది పుట్టినదినమే చేసుకోలేకపోయాను. దురదృష్టవశాత్తూ.”

“పూజికో! విచారించకు. ఎంత వాపోతే ఏలాభం? తమ శక్తి సామర్థ్యాలు ప్రకటించడానికి హిరోషిమా దొరికింది. శత్రువులకు. మానవత గర్వపడింది, మన నాశనంతో. మన శరీరాలు వినాడో నాశనమయ్యాయి. మన ఆత్మలు మాత్రం మిగిలాయి. మన పాపాయి ఆత్మ

నాంతిదూతలు

ఎక్కడుందో? యుద్ధం మన ప్రేమకు భంగం వాటిల్లనియలేదు. మన ప్రేమ అంత బలవైంది. శరీరాలు నశించినా మన ఆత్మలను వెరు చెయ్యలేకపోయింది యుద్ధం.

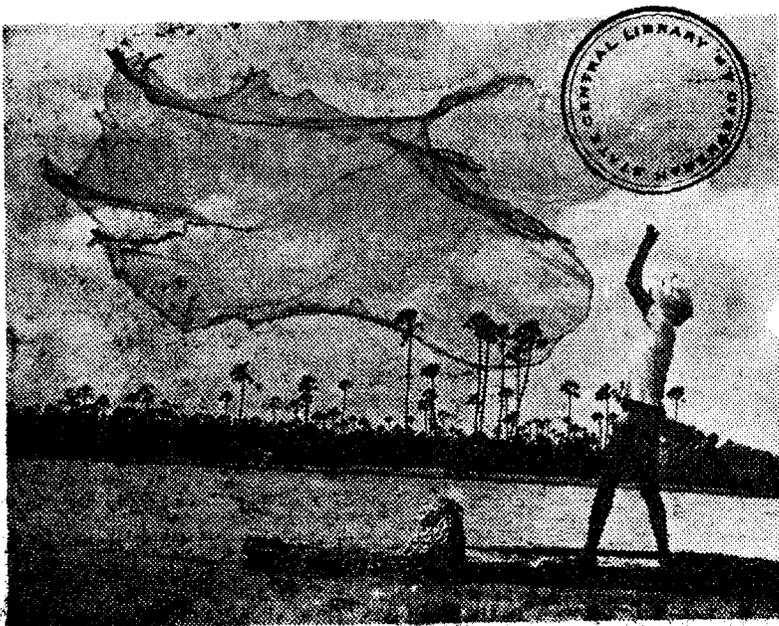
విద్యార్థి త్రుళ్ళినట్టాడు.

క్షణం నిశ్చలం.

నిశ్చల్యాన్ని చేదీస్తూ ఒక భయంకరమైన మూలగు. ఒక నిట్టూర్పు. రహస్యంగా గాలిలోనే మాటలు. ఆ మూలగు హృదయవిదారకంగా ఉంది. ఆ నిట్టూర్పు వడికి చెట్టుకూడా కూకటివేళ్లతో పెల్లగించుకుపోయేలా ఉన్నాయి. ఆ మూలగు శబ్దం విని విద్యార్థి సామ్మసిల్లి పోయాడు. మళ్ళి తెలిసి తెచ్చుకొని, తనకు తాను ధైర్యం గరపుకొన్నాడు—“ఏమీలేదు, ఉత్త్రభమ” అనుకొని. అతని అంతర్ధాణి చెబుతూంది— ‘ఇది భ్రమకాదు, నిజం’ అని. తను వచ్చిన పని వృథా అయిందనుకొని విద్యార్థి విమానంలో

బాల విన్యాసం

ఫోటో - దళ్ళులక్కజగర్క (పాండిచేరి)

కూర్చుని చంద్రమండలంవైపు ప్రయాణమైనాడు.

2

“అకిరా! అకిరా! మన పాపాయి దొరికింది. చూడు, ఎలా నవ్వుతోందో!”

“పూజికో! పిచ్చికానీ—ఇంకెక్కడి పాపాయి? ఇప్పుడు మనం వెతికేది దాని ఆత్మకీసం. ఇక్కడే ఎక్కడో మనకోసం వెదుకుతూ, తిరుగుతూ ఉంటుంది. తప్పక మన ముగ్గురి ఆత్మలూ కలుసుకుంటాయి. ప్రయత్నం మానవద్దు. అన్నీ షణ అవవచ్చు.”

అకాశంమీద ఒక నక్షత్రం కిందికి దిగజారు తున్నది వెలుగులు చిమ్ముతూ. మరొక నక్షత్రం దాని వెనకాలే వెరుసుతూ ప్రయాణం చేస్తున్నది. ఆ రెండు కాంతిపుంజాలు హిరోషిమా మీదికి దిగాయి.

“అకిరా, ఏమిటా వెలుగు?”

“ఒకటికాదు—రెండు. ఎవరో ఆ మహానుభావులు! మనలాగే వారి ఆత్మలు కూడా తిరుగుతుంటూ ఉండవచ్చు.”

మొదటి నక్షత్రం వెలుగులు చిమ్ముతూ మానవాకారం దాల్చింది. అది ఒక మహాతేజస్సు. ఆ ఆకారాన్ని చూడలేవు, మానవుని కళ్ళు. కానీ అకిరా, పూజికోల ఆత్మలు చూడ గలుగుతాయి. రెండవ నక్షత్రం కూడా ఒక స్త్రీమూర్తి ఆకారం దాల్చింది. వారి మాటలు పూజికో, అకిరా వింటున్నారు, ఆశ్చర్యంతో.

“ప్రాణేశ్వరి, నేను మొదట్లోనే నారదుడికి చెప్పాను—ఈ యురేనియమ్ రహస్యం మనుష్యులొకానికి తెలియకూడదని. సృష్టిలో ఒక గొప్ప వస్తువు ఉంటే అది మానవతొకానికి మంచి చేయదానికే! కానీ మానవుడు దాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తాడు. మంచి ఫలితాలకి ఉపయోగించుకోకుండా దాన్ని చెడ్డ ఫలితాలకే ఉపయోగించుకుంటాడు. దాని ఫలితం ‘అటుం బాంబు’. ఈ యురేనియమ్ రహస్యం ఎవ్వరికీ చెప్పవద్దని ఆ నారదుడికి చెబితే వింటావా?”

“ప్రణేశ్వరా! నమస్త ప్రాణేశ్వరికి మూలాధారమైన ఎర్రమాన భూత భవిష్యత్తులను కరకమలాల్లో శంఖ చక్ర గదా రూపాల్లో ధరించిన మీకు తెలియనిదేముంది? ఆ నారదుడు కేవలం కారణమాత్రుడు.”

“నారాయణ నారాయణ!” అంటూ ప్రవేశించింది మరొక తేజస్సు. ఆ తేజస్సు మంచి విధానాదం వినవస్తున్నది.

“అదుగో—మూలలోనే వచ్చాడు నారదుడు.”

“నారదా, నివృతినైన పనికి నిమ్మ క్షమించు. ఆ యురేనియమ్ రహస్యం నీవు మానవలొకానికి చెప్పవద్దన్నా, ఒక విజ్ఞాని చెవిలో రహస్యంగా చెప్పావు. అటువల బద్ధలయితే బ్రహ్మాండాలు బద్ధలవుతాయన్న నిజం అతని మెదడులో

ప్రవేశపెట్టారు. దాని ఫలితం ఆటంకం.

“నారాయణ నారాయణ! విద్యార్థులే విద్యార్థులు. అధ్యాపకులు అధ్యాపకులు. మంచి చెయ్యబోతే మోసంబు ఈ విద్యార్థులు. బుర్రుకొంగులు చేతులు కుప్పారు. దాని ఫలితం ప్రపంచం అంతా భిన్నమయింది కావడం.”

“నారదా! నువ్వు ఇప్పుడు ఏంటింకంటా? నుండి ముప్పు వస్తుంది. అక్కడ ఏకేవలేమిటి?”

“మొండి? మోసంబు చాలా గవసరి. ప్రపంచం నాణ్యం కావడం—నాణ్యం ఎలాగో అప్పుడు—ఏంటింకంటా? మోసంబులు ఏర్పరుతున్నాయి. అక్కడ అన్ని రాజ్యాలు మళ్ళీ స్థాపించాలి. రష్యా అమెరికా లెక్క భాగాలు. మిగతావాళ్ళనీ చిన్న భాగాలు. అందుకే ప్రపంచం ఎలాగో అది ఏవారంబునీ అనుసరించాలి. కాగా, ఏవారంబునీ అనుసరిస్తూ ఈ భూమి అక్షయం కావాలి.”

“ఈ హిరోషిమాలో ఇప్పుడు వ్యూహం ఏర్పాటుచేసారు. వాళ్ళకు వ్యక్తిత్వంలేదు. వారి ఆత్మలు తలుగుతున్నాయి, అంతా డ్యేజిల్లో, వారి ప్రేమ చెప్పిస్తూ వెలుగుతుంది. ఇప్పుడు ప్రపంచం అంతా వారిలోనే ప్రారంభించాలి” అంటూ దివ్యదామస్కరణ చేసుకుంటూ అంత దానిమేరకు నాచుకుంటుంది.

“దేవీ, నారదా! నువ్వు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

* * *

ఒక కాలాంతరం ప్రవేశించింది. అక్కడ వాణి వేయించుకుంది. ప్రపంచం అక్షయం కావడం దానికంటే. మరొక కాలాంతరం దాని సమీపిస్తూ తూరుతున్నది.

“నారదా! నువ్వు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

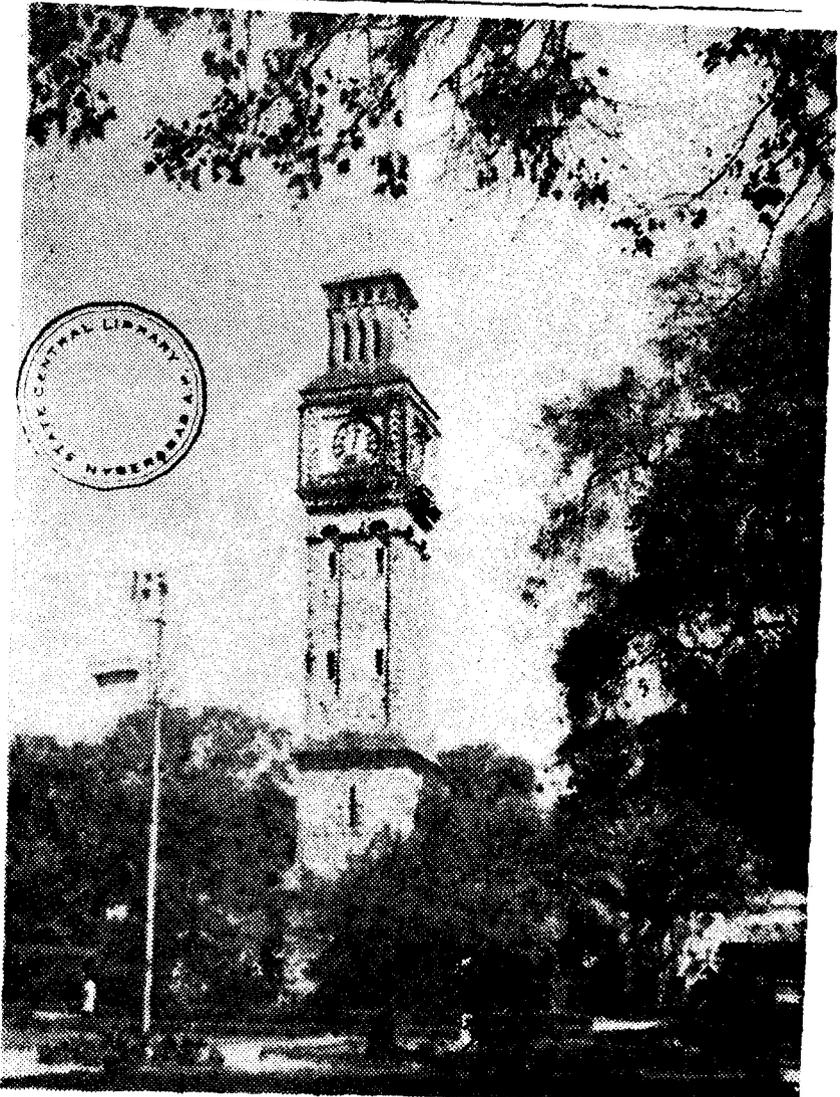
“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“ఇప్పుడు ఏవరో ఇప్పుడు ఏవ్వారు అక్కడ ఒకటే వేయించుకున్నారు. ఆ అక్షయం వారి పాపాలకోసం. ఆ పాపాలు అక్కడే వారు అనేకమంది. నాకు చేతకాని మోసం చెప్పామని వచ్చారు” అన్నాడు గాంధీమహాత్మ్యుడు.

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

సికిందరాబాద్ లోని గడియారపు స్తంభం

పోటో—వి. ఎస్. సేలం (సికిందరాబాద్)

నువ్వులు, యువకులు ఆశయాల, దేశదాయకుల కొంతినేమేకాలు—అన్ని మునుపాయమయ్యాయి అంటుంటారు. మొం డెవన్నీ ప్రార్థి ద్దాను, నీ పాపాలు అక్కడే వేయించాలి. నీది నీ ప్రార్థన!

“రమునందే రాజుల రాజులతో సతత పాప సీతాలామో....”

అక్కడ అన్నది: “పాపం చూశారా, ఆ గాంధీమహాత్మ్యుడు ఏమిటా పాపం చేశారు. ఆయన ప్రార్థన చేశాడు. భూలోకంలో ఇప్పుడు ప్రారంభించమని ప్రార్థనలు వారై వేయించి. మీరు అలోచించుకోవాలి కానీ—ఎంతగానూ!”

“మనోరథా! నువ్వు తలుచుకున్నావు. నీ చెయ్యమని అక్కడే ఇప్పుడు ప్రారంభించమన్నారా?”

ప్రార్థన అడిగాడు.

“అలసట చెయ్యమన్నది.” విన్నవించు దాని నీది, అంతా అంతర్జాతీయమయ్యారు.

* * *

నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

“నారదా! నీవు ఏంటింకంటా? నీ ఉద్దేశం?”

చంద్రమండలంలో రాత్రి 12 గంటలు. చివ్వి గంటలు ముందస్తు—కొత్త సంవత్సరం దాని అనేకమంది, పాత సంవత్సరానికి విద్యోలు ఇచ్చారు. (శ్రీ. ఆ. 2000 జనవరి నెల 1 వ రోజు ప్రారంభం అయింది. అదే సమయంలో భూలోకంలో కూడా కొత్త ప్రపంచ ప్రారంభం మొంది సమీపిస్తుంది.)

